Joan Vilamala

adaptació a gralla Xavier Viñas de l'àlbum "Fent camí, dels Esquirols. 1975

Temps era temps hi havia en un poblat medieval un baró de mala jeia que a tothom volia mal

Amb carrossa d'or i plata passejava tot superb pel seu regne que moria d'esquifit i famolenc

Xics i grans mig morts de gana li sortien al seu pas demanant-li amb ulls plorosos que tingués d'ells pietat

Però ell somreia, i burleta els cridava amb veu de tro: A pencar males abelles necessito molt més. Els diumenges a la tarda organitzava un gran joc vilatans vinga a la festa a la festa de la mort

I setze joves per banda amb espases i garrots a fer d'escacs a la plaça i que guanyin els més forts

Xics i grans mig morts de pena li sortien al seu pas demanant-li amb ulls plorosos que tingués d'ells pietat

Però ell somreis, i burleta els cridava amb veu de tro: A jugar vatua l'olla que a mi m'agrada aquest joc. Un joglar passà pel poble avançada la tardor que amb senzilla veu cantava I així deia la cançó:

Ai del poble, ai de la vila que té un lladre per senyor, si vol pau que sigui justa l'haurà de guanyar amb suor

Xics i grans tots l'escoltaven, li donaven la raó els naixia l'esperança van anar a trobar al baró

Però ell somreia, i burleta els cridava amb veu de tro: us faré tallar una orella si escolteu al trobador Els vilatans es negaren a pagar més els tributs a palau armats anaren i parlaren sense embuts

No et volem per baró nostre, no et volem ves-te'n d'aquí que si et quedes ai de tu a la forca has de morir

Xics i grans tots a la una li cantaven la cançó ai del poble ai de la vila que té un lladre per senyor

I ell callava, i de ràbia se li corsecava el cor mentre el poble repetia la cançó del trobador:

Ai del poble ai de la vila que té un lladre per senyor, si vol pau que sigui justa l'haurà de guanyar amb suor.

CONTE MEDIEVAL

Joan Vilamala

adaptació a gralla Xavier Viñas de l'àlbum "Fent camí, dels Esquirols. 1975

Temps era temps hi havia en un poblat medieval un baró de mala jeia que a tothom volia mal

Amb carrossa d'or i plata passe java tot superb pel seu regne que moria d'esquifit i famolenc

Xics i grans mig morts de gana li sortien al seu pas demanant-li amb ulls plorosos que tingués d'ells pietat

Però ell somreia, i burleta els cridava amb veu de tro: A pencar males abelles necessito molt més. Els diumenges a la tarda organitzava un gran joc vilatans vinga a la festa a la festa de la mort

I setze joves per banda amb espases i garrots a fer d'escacs a la plaça i que guanyin els més forts

Xics i grans mig morts de pena li sortien al seu pas demanant-li amb ulls plorosos que tingués d'ells pietat

Però ell somreis, i burleta els cridava amb veu de tro: A jugar vatua l'olla que a mi m'agrada aquest joc. Un joglar passà pel poble avançada la tardor que amb senzilla veu cantava I així deia la cançó:

Ai del poble, ai de la vila que té un lladre per senyor, si vol pau que sigui justa l'haurà de guanyar amb suor

Xics i grans tots l'escoltaven, li donaven la raó els naixia l'esperança van anar a trobar al baró

Però ell somreia, i burleta els cridava amb veu de tro: us faré tallar una orella si escolteu al trobador Els vilatans es negaren a pagar més els tributs a palau armats anaren i parlaren sense embuts

No et volem per baró nostre, no et volem ves-te'n d'aquí que si et quedes ai de tu a la forca has de morir

Xics i grans tots a la una li cantaven la cançó ai del poble ai de la vila que té un lladre per senyor

I ell callava, i de ràbia se li corsecava el cor mentre el poble repetia la cançó del trobador:

Ai del poble ai de la vila que té un lladre per senyor, si vol pau que sigui justa l'haurà de guanyar amb suor.

CONTE MEDIEVAL

Joan Vilamala

adaptació a gralla Xavier Viñas de l'àlbum "Fent camí, dels Esquirols. 1975

Temps era temps hi havia en un poblat medieval un baró de mala jeia que a tothom volia mal

Amb carrossa d'or i plata passe java tot superb pel seu regne que moria d'esquifit i famolenc

Xics i grans mig morts de gana li sortien al seu pas demanant-li amb ulls plorosos que tingués d'ells pietat

Però ell somreia, i burleta els cridava amb veu de tro: A pencar males abelles necessito molt més. Els diumenges a la tarda organitzava un gran joc vilatans vinga a la festa a la festa de la mort

I setze joves per banda amb espases i garrots a fer d'escacs a la plaça i que guanyin els més forts

Xics i grans mig morts de pena li sortien al seu pas demanant-li amb ulls plorosos que tingués d'ells pietat

Però ell somreis, i burleta els cridava amb veu de tro: A jugar vatua l'olla que a mi m'agrada aquest joc. Un joglar passà pel poble avançada la tardor que amb senzilla veu cantava I així deia la cançó:

Ai del poble, ai de la vila que té un lladre per senyor, si vol pau que sigui justa l'haurà de guanyar amb suor

Xics i grans tots l'escoltaven, li donaven la raó els naixia l'esperança van anar a trobar al baró

Però ell somreia, i burleta els cridava amb veu de tro: us faré tallar una orella si escolteu al trobador Els vilatans es negaren a pagar més els tributs a palau armats anaren i parlaren sense embuts

No et volem per baró nostre, no et volem ves-te'n d'aquí que si et quedes ai de tu a la forca has de morir

Xics i grans tots a la una li cantaven la cançó ai del poble ai de la vila que té un lladre per senyor

I ell callava, i de ràbia se li corsecava el cor mentre el poble repetia la cançó del trobador:

Ai del poble ai de la vila que té un lladre per senyor, si vol pau que sigui justa l'haurà de guanyar amb suor.